

## LA TRIBUNA

# Qui pot governar Andorra?

## Cal posar al davant l'interès general del país

JAUME

BARTUMEU  
CASSANY

President de Progressistes-SDP

El candidat de DA, Xavier Esport, i els seus socis liberals, Jordi Gallardo i Josep Maria Cabanes, consideren que cap altra formació política té legitimitat per dirigir el país.

Una pretensió que posa en risc el futur democràtic del sistema constitucional.

Unes recents declaracions del cap de Govern en funcions, el 23 de febrer a la porta d'un cinema, van deixar al descobert, confirmant-ne d'altres anteriors, les claus ideològiques del Sr. Xavier Esport Zamora.

Va dir que li preocuparia "... que en els propers mesos..." el Govern d'Andorra "... estigués a mans de segons qui..." (Diari d'Andorra, 24 de febrer 2023, pàg. 9)

El que defensa el candidat de DA és, doncs, la necessitat de limitar el pluralisme polític en nom de la seva única, exclusiva i excloent visió de les institucions constitucionals.

Així ha pretès que –quan els responsables de l'aliança socialdemòcrata li hem hagut de recordar que l'article 77 de la Constitució estableix que el Govern finalitza el seu mandat quan acaba la legislatura i que només segueix en funcions– les nostres opinions estaven "fora de lloc" i demostraven "molt poc sentit d'Estat".

La seva idea és, en un i altre cas, la mateixa: la política inspirada per la Constitució només pot ser una, una i cap altra: la seva.

En concret la política que defensa ell, el candidat de DA, la política inspirada pels dirigents de la seva coalició d'interessos,



seria l'única possible.

A partir d'aquesta síntesi reductora, que tergiversa el sentit integrador de la Constitució, cap Govern que no sigui encapçalat per DA pot ser legítim, com s'ha encarregat de recordar Xavier Esport Zamora en el seu míting del dia 15 de març a Encamp (Diari d'Andorra, 16 de març, pàg. 8).

### DOTZE ANYS DESPRÉS DE GOVERNS DE DA, AMB PRESENCIA D'ESPORT, ESTEM EN UN CANVI DE CICLE

Tampoc cap política que no sigui la seva pot ser correcta, moralment acceptable i ni tan sols ben intencionada, perquè en virtut de la seva "experiència i rigor que donen els 12 anys d'acció de Govern..." cap partit, només DA, té les credencials requerides per dirigir el país, negociar l'acord d'associació amb la Unió Europea i resoldre la fractura social.

La pregunta que cal, doncs, fer públicament al president de DA i candidat a la seva reelecció és si, a part d'ell mateix i el programa del seu partit, considera que algun altre partit i algun altre pro-

grama que obtinguin una majoria és digne –legítim– de governar Andorra.

De les seves manifestacions de dimecres 15 de març a Encamp ja es dedueix que la resposta és negativa.

Fa dotze anys que està assegut al consell de ministres, però pretén que són una força política "capaç de renovar les seves cares".

Ho va dir precisament a Encamp, on el candidat de DA, Jordi Torres Falcó, porta també dotze anys al consell de ministres i el candidat Carles Enseñat altres dotze anys al Consell General. La renovació està, doncs, assegurada.

Contràriament a la pretensió absolutista i excloent del candidat Esport, l'aliança socialdemòcrata de PS i SDP pot governar Andorra.

Tenim un programa assenyat i responsable, que diumenge començarem a exposar a la ciutadania, per reparar la fractura social. Una fractura que dotze anys de governs amb participació de Xavier Esport han agreujat. Tenim, també, un programa per redreçar les finances públiques reduint l'endeutament de l'Estat i per aconseguir un bon acord d'associació amb la Unió Euro-

pea.

Disposem de persones preparades, amb experiència contrastada en llocs de responsabilitat al Govern. Persones que de ben segur poden representar Andorra amb dignitat i responsabilitat.

Programa i persones de confiança que podran reparar els danys prou visibles d'aquest monopoli de poder de DA.

Concepció constitucional aleatòria, reclusa dels serveis públics i de la preeminència de l'Estat, parròquies com la Massana i Sant Julià de Lòria sovint oblidades, per no dir ignorades, qüestions ecològiques i climàtiques menystingudes i una política econòmica i social girada vers l'Andorra que va bé, mai cap aquella a la qual no se li dona cap opció de millorar.

Ara, dotze anys després de governs de DA, amb presència de Xavier Esport, estem en un canvi de cicle. Ara estem en un d'aquells moments crucials, l'etapa de Govern del candidat de DA ha situat el país davant serioses dificultats per garantir el respecte als drets individuals i l'equilibri de poders constitucionals.

I la primera constatació dels darrers quatre anys és que el Govern cada cop ha tingut menys capacitat per posar límits als po-

ders econòmics, que sovint campen d'un cantó a l'altre amb inquietant impunitat. Tenen al seu servei, al mateix temps, sectors polítics entregats a la seva hegemonia. No podem, doncs, fer cap mena de confiança a aquesta fusió absoluta entre economia especulativa i poder.

Tot plegat ens situa en la complexitat d'un moment de canvi. Andorra necessita aquest canvi, no podem deixar-la dur pel vent dels diners.

Qui vulgui governar per l'interès general s'ha d'ocupar dels ciutadans, de tot el país.

L'actual coalició, entre l'autoritarisme dels que estan convençuts que només ells tenen legitimitat per governar i uns poders econòmics especulatius que desconeixen la idea de límits, és inquietant.

La política és lluita pel poder. El poder és la meitat més un dels escans del Consell General. La dinàmica és aquesta, però si volem salvar els drets fonamentals de la Constitució hem d'aconseguir espai per alliberar els esperits que permetin passar al davant de l'interès general del país.

En aquestes eleccions hauríem de ser capaços de passar per sobre del joc en blanc i negre, que és el pou al qual certa política ho envia tot. I a vegades costa. És inquietant veure que hi ha candidatures que hi estan atrapades.

Per això l'aliança socialdemòcrata representa una opció de govern sòlida sobre els fonaments constitucionals, una opció arrelada en la realitat per ésser útil a les andorranes i als andorrans.

Cal retornar sentit d'andorrانيت i esperança al país.

Sí, Andorra és un Copríncipat parlamentari i hi ha una altra opció que pot i vol governar el país, perquè tenim una altra concepció de la democràcia.

Amb la mà estesa, sense excloure ningú.